

Det Kunde Slutat Bättre

Som Dionysos då han efter röda vinet smäktar
rycker ut den fyllda tunnans svicka
för att få en riktig bläcka
och fyller på sin kantharos*,
bliv jag då Du, min vackra ros
erbjuder mig att kärlekstörsten släcka,
genom att ur Din kalk få dricka
av Din underbara, ljuva nektar.

Med Dig på en divan
jag till fullo njuter
helt betagen
lutande emot Din barm,
svettigt varm,
kärleksfullt omhändertagen,
och medan Amor sina pilar skjuter
jag lycklig svävar som på moln där ovan.

Men troligtvis jag överskattade min styrka
för när jag allra bäst mig kände
någonting gick väldigt galet
jag under min egen dödsdom skrev
och allting svart för mina ögon blev.
I ambulans jag fördes först till hospitalet
för att sedan i en furulåda – eländenas elände
i en lång, svart bil, bli bortkörd till en kyrka.

Det ristades på graven som en sorglig epilog:
”Här under vilar en person
som just när han till fullo njöt
och nått de allra högsta höjder
av en kärleks alla fröjder,
plötsligt kalla döden ljöt
då genom liemannens intervention
helt simpelt dog. ”

* Ka'ntharos (grekiskt dryckeskärl – förknippat med Dionysos)